

Tanınmış hind yazıçısı Taksiki Sivasankara Pillainin "Krivetkalar" romanının yekun hissəsindən bir parça. Bu roman YUNESKO-nun seçmə əsərlər siyahısına daxil olunub (Gollancz publishers, London Harper and Brothers, New York). Romanda dəniz ilahəsi Katalamma-nın qəzəbinə səbəb ər və arvadın bir-birinə xəyanəti olur.

Ah, o nə edir - Palani dənizdə olduğu müddətdə burada dayanaraq, yad kişi ilə söhbət edir! Karuthammanın ürəyində zərrə qədər də olsun şübhə yoxdur. O, elə əvvəllərdə bu kişi ilə qaranlıq gecələrdə, gözə insan dəyməyəndə görüşürdü... Həyatı onun ucbatından alt-üst olmuş bu insanı heç olmasa bir neçə dəqiqə xoşbəxt etməkdə - kim ona qadağa qoya bilər?

Onlar bir-birinin gözlərinə baxaraq dayanmışdılar. Budur, həmin adam onun qarşısındadır. Qadın bilirdi ki, həyatını darmadağın etdiyi oğlanın ona olan sevgisi heç vaxt azalmayacaq. Bəlkə də nə zamansa səbəbi anlayacaq, bəlkə nə zamansa onu bağışlayacaq.

Bu dəqiqələr ərzində Karuthamma bütün bədbəxtliklərini, acılarını unutmuşdu. İzaholunmaz bir hiss, güc onun qəlbinə hakim olmuşdu. Ərinin çiyinlərinin arxasında o, özünü alırmaz qaladək kimi hiss edirdi. Palani onu qorumağa qadir olan əsl kişi idi. Qayğıkeş ər, öz arvadına acının, qüssənin toxunmasına heç vaxt imkan verməzdi. Qadının qəlbinə bunlar bəs etməzdi. Tamam başqa şeyləri arzu edirdi. Böyük məhəbbətlə sevimliyi, heç bir kişinin, heç bir qadını sevə bilməyəcəyi məhəbbətin onun həyatında olmasını arzulayırdı. Bu iki hissənin vəhdəti ona xoşbəxtlik verə bilərdi.

Budur, qəlbən sevən oğlan onun qarşısındadır. Qadın hissələrini cilovlaya bilməyib sevgilisinin ağuşuna atılır. Onların tənələri, üzləri bir-birinə toxunur. O pıçıldayaraq deyir:

- Mənim Karuthammam!
- Bəli!
- Karuthamma!

Qadın, ruhuna hakim olmuş ehtirasın qarşısında huşunu itirirdi.

- Bəli...
- Mən sənə üçün kiməm?
- Sən mənim üçün - hər şeydən... Dövlətim mənim!

Onlar bir daha qucaqlaşır. Oğlan isə sevgi dolu sözləri qadının qulağına pıçıldadır.

O, sevdinin ağuşundan çıxmaqda aciz idi. Buna cəhd etmədi.

Palani isə dənizin ən dərin yerində böyük köpək balığı tutmuşdu. Hələ bu böyüklükdə balıq heç bir balıqçının əlinə keçməmişdi. Balıq suyu köpükləndirərək üzüb getmək istəyirdi. Palani qırmağı boğazına ilişmiş balığa diqqətlə baxırdı. O bilirdi ki, böyük balığa rast gəlib. Sevincindən çığırmağa başladı. Bu anda gecikmək olmazdı. Sonra nə edəcəyinə qərar

verməli idi. Nə etsin? Qırmağı dartsın, yoxsa balığa bir az da üzmək üçün şərait yaratsın? Əgər qırmaq balığın boğazına möhkəm ilişib, bir güclü dartınma ilə onu qayığın içinə gətirmək olar. Amma, bu nəhənglikdə balıq bütün qayığı darmadağın edə bilər. Ona üzməyə imkan versə, qayığı uzaqlara dartıb aparar.

Palani sahili görmürdü. Hansı istiqaq

Dəniz ilahəsinin qəzəbi

mətdə olduğunu da təyin edə bilmirdi. Bir əliylə tilovu, digər əliylə qayığı idarə edirdi. Ulduzların mövqeyi ilə balığın onu haraya apardığını müəyyən etmək istəyirdi. Nə qədər çalışsa da, uyğun ulduz tapa bilmədi. Buludlar onların üzərini örtmüşdü. Qayıq hamar suları qırıqdıraraq sürətlə ciğir açırdı. Az keçməmiş dəniz qaralaraq qorxulu görkəm aldı. Palani fikrini toplayaraq suyun istiqamətindən hara üz tutduğunu öyrənmək istədi. Nə qədər çalışsa da, alınmadı.

Köpək balığı qayığı ardıyca sürüyürdü.

Hara gedirlər? Sahildən nə qədər məsafədə uzaqlaşblar?

Qəflətən Palani tilovu özünə çəkdi və qayıq dayandı. O, ürəkdən gülməyə başladı. «Gərək bunu bayaqdan belə edərdim» - dedi.

Balığın cəmdəyi suyun üzərində sonuncu gedişini etdi. Palani qırmağı əlindən buraxmadı. Qəflətən qayıq suyun axını istiqamətində harasa yan almağa başladı. Yoxsa mən burulğana düşmüşəm, deyərək öz-özünə pıçıldadı. Bəli, bu burulğan üzərində idi. Qayıq çevrə boyunca dövr edirdi. Göyün üzündə isə bircə dənə də olsun ulduz yox idi.

Qayığa daldalanan Palani üfüqə boylanı. Onu görmək mümkün deyildi. Qorxunc dəniz qayaları xatırladırdı. Onun burnu isə üfüq axtarışında yuxarı zillənmişdi.

Palani bilirdi. O bilirdi ki, dənizin dərinliyində dəniz ilahəsinin iqamətgahı var. Bu haqda rəvayətləri çox eşitmişdi. Bu iqamətgahın qapıları böyük burulğanın astanasında açılır. Palani su qayalarının ətrafında çoxaldığını gördü.

O, yuxarı qalxmaq üçün əlindəki qırmağı boşaltdı. Qırmaq boşaldıqca, Palani suyun üzərinə qalxmağa başladı. Qəflətən dəhşətli gurultu səsi eşidildi. Heç vaxt belə dəhşətli səs eşitməmişdi. Səs tufanın gəlişindən xəbər verirdi.

Dalğalar qayığın üzərinə hücum edirdilər. Onlar bir-birinin ardından, fasilə vermədən döyüşürdülər. Qayığı halqa arasına almışdılar.

Palani tufana gözlərini bərəldərək baxırdı. O, belə hallarla tez-tez rastlaşırdı və tufan zamanı qayığı xilas etməyi bacarırdı.

lə görünmədi. Bayaqqı səs, uğultu qulaqlardan çəkildi. Su qayığın içinə dolaraq onu silkələməyə başladı. Qayığın burnu növbəti dalğanın üzərində şahə qalxdı. Palani isə son qüvvəsini toplayaraq, qayıqdan yapışmağa cəhd etdi. Ağzına dolmuş suyu tüpürərək, Karuthamma, deyərək çığırıldı.

Onun səsi tufanın səsilə birgə səslənməyə başladı.

Nədən Karuthammanı səslədi? Çünki sulara qərq olmuş balıqçını, sahilə onu gözləyən arvadı dəfn edir. Bəlkə də o, həyat yoldaşının onun üçün dua etməsinə ümid edir? Axı balıqçıları burulğanların, tufanların ağuşundan dualar hifz edir. Axı onlar bu dualar nəticəsində evlərinə sağ-salamat dönürlər. Palani də keçən gecə onun üçün dua edəcəyinə söz verən həyat yoldaşının dualarını gözləyirdi. Axı onun arvadı var idi. Palani bu dualar ilə xilasın mümkünlüyünə inanırdı.

Növbəti dalğa bir daha onun üzərinə gəldi və o, qırılmış səslə sonuncu dəfə "Karu..." - dedi.

Daha heç nə görünmürdü. Nə qaranlıq, nə dəniz, nə də dalğalar. Burulğandan başqa heç nə yox idi. Qayıq yenə də dalğanın əlindən xilas olaraq dənizin üzərinə qalxa bildi. Ondən son qüvvəsi ilə yapışmağa cəhd edən Palanini dənizin üzünə qaldırdı.

Görəsən sonsuz işğanca bitməyəcəkmi?

Budur, qayığın içi su köpüyü ilə dolaraq, daş kimi dənizin dibinə enir.

Qəflətən buludların arxasından bir ulduz parlayır. Bu, Arundhati* idi. Həmin gecə onun parıltısı korşalmışdı.

Səhər günəşi dəniz üzərində qayğısız şəkildə gəzişirdi. Deyilənə görə dəniz balıqçılarından biri dənizə gedərək qayıtmamışdı. Gecə qorxunc tufan zamanı zəhərli ilanlar belə sahilə yan almışdı. Dalğalar balıqçı evlərinə də hücum etmişdi.

Pançami qucağındakı körpəsi ilə birgə sahilə dayanmışdı. Uşaq ağlayırdı. O isə körpəsinin hiçqırığına qoşularaq atamı səsləyirdi.

Palani dənizə getmiş və qayıtmamışdı. Karuthammadan da xəbər yox idi.

Pançami göz yaşına qərq olmuşdu, körpəsinə sakitləşdirməyə çalışırdı.

İki gündən sonra dalğalar sahilə qadın və kişi meyitini gətirmişdi. Ölüm belə bir-birinə sarınmış sevgililəri ayıra bilməmişdi. Onlar Parikutti və Karuthamma idi.

Digər sahilə isə boğazına qırmaq keçmiş ölü köpək balığını tapdılar.

*Arundhati- etibarlılıq simvolu.

Tərcümə edən:

Günəl EYVAZLI

